

# РЕШЕНИЕ

№ 14476

гр. София, 28.04.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ:** Снежанка Къосева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2088** по описа за **2025** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.  
Образувано е по касационна жалба на М. А., чрез адв. Й. А., срещу решение № 124 от 10.01.2025г. постановено по НАХД № 16595/2022г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 107 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-014207/27.07.2022г., издадено от началник група при СДВР, 0"ПП" при СДВР, с което на М. А. е наложена глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП за нарушение на чл. 25, ал. 2 ЗДвП. С жалбата се твърди, че оспореното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно и постановено при неправилно приложение на материалния закон. Сочи се, че СРС е изложил бланкетни аргументи по отношение заключението за безспорна установеност на описаното в НП нарушение и приложената санкционна мярка. Твърди, че мотивите си решаващият състав основава на повърхностна преценка и на непонятно, превратно тълкуване на свидетелските показания, както и двусмислено възприемане на доказателствените

материали по делото. Счита, че СРС е формирал бланкетни правни изводи, които не кореспондират с обективната истина и събраният по делото доказателствен материал. Навежда, че е допуснато изключително сериозно процесуално нарушение от страна на съда поради заличаването на свидетелите, които били нередовно призовани, без да е направен опит за принудителното им довеждане. Развиват се съображения, че показанията на актосъставителя и свидетеля по акта са противоречиви и нелогични. Излага доводи, че с поведението си водачът на л.а. марка „Я.“, с рег. [рег.номер на МПС] е станал причина за настъпване на произшествието. Искане се от съда делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд за събиране на доказателства с цел изясняване на обективната истина по делото. В условия на евентуалност моли решението да се отмени като неправилно и незаконосъобразно. Претендира разноски.

Ответникът - началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, представляван от юрисконсулт П. оспорва касационната жалба с писмен отговор. Моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Административен съд – София – град, XXIV касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

СРС е потвърдил НП № 22-4332-014207/27.07.2022г., издадено от началник група при СДВР, отдел ”ПП” при СДВР, с което на М. А. е наложена глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП за нарушение на чл. 25, ал. 2 ЗДвП. За да постанови този резултат, СРС е приел от фактическа страна следното:

На 13.07.2022г. около 19.40 часа жалбоподателят М. А. управлявал л.а. „Б. 530“ с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към ул. „Проф. д-р. А. С.“. В управлявания от жалбоподателя автомобил пътувал и св. Б. Х.. На около 20 м. преди кръстовището с ул. „Проф. д-р. А. С.“ М. А. изцяло навлязъл от лявата лента, в която се движел, в

средна пътна лента, в която се движел лек автомобил „Я. ХЖ 8“ с ДК [рег.номер на МПС] , управляван от св. А. С.. Настъпило ПТП, като МПС „Я. ХЖ 8“ се ударило в управлявания от жалбоподателя автомобил „Б. 530“, в резултат на което последният се ударил и в задната лява страна на спрелия пред червен светофар лек автомобил „Ф. Транспортър“ с ДК [рег.номер на МПС] , както и в еластична ограда. В резултат на ПТП била увредена предна страна на управлявания от св. С. автомобил, задна лява и предна страна на управлявания от жалбоподателя МПС „Б. 530“ и задната страна на МПС с ДК [рег.номер на МПС] . Участниците в ПТП спрели, за да установят щетите и останали на място до пристигането на контролните органи. На място пристигнал екип на ОПП- СДВР, който снел обяснения от жалбоподателя А., свидетеля С. и водача на „Ф. Транспортър“ с ДК [рег.номер на МПС] . Контролните органи, сред които свидетелите С. С. и Т. Н., огледали щетите по автомобилите и въз основа на данните от водачите им бил изготвен протокол за ПТП и докладна записка по случая. Още в същия ден - 13.07.2022г., в присъствието на жалбоподателя, св. С. С. - мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР съставил АУАН серия ГА № 635811/13.07.2022г. за нарушение на чл. 25, ал. 2 ЗДвП. Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на М. А..

За да приеме, че пътно транспортното произшествие е възникнало в резултат на изцяло навлизане на лек автомобил „Б. 530“ с ДК [рег.номер на МПС] в съседна пътна лента – от лявата лента, в която се движел, в средна пътна лента, респ. в лентата за движение на лекия автомобил „Я. ХЖ 8“ с ДК [рег.номер на МПС] съдът се е позовал на декларациите на двамата участници, ведно със скиците, на съставения протокол за ПТП и на изготвената скица на ПТП към протокола, и на свидетелските показания на разпитаните по делото свидетели, двама от които очевидци.

Решението е правилно. Фактическата обстановка е правилно установена по делото от Софийски районен съд, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на свидетелите и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство. Възражението, че показанията на свидетелите са били противоречиви и това противоречие не е било обсъдено от съда е неоснователно. В съществените си части показанията на свидетелите са непротиворечиви и се подкрепят от писмените доказателства по делото. Релевантната фактическа

обстановка е установена в необходимия обем. Не са били налице основания за постановяване на принудително довеждане на свидетелите, посочени от жалбоподателя, тъй като те не са били открити, за да бъдат редовно призовани, въпреки положените усилия от съда в тази връзка. Решаващият съд е обосновал извод за осъществяване на вмененото на касатора нарушение, който се подкрепя изцяло от установените по делото факти. Неоснователно е възражението за недоказаност на административно-наказателното обвинение. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. При положение, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин. Пред СРС е изяснен в пълнота механизма на извършване на ПТП по см. на § 1, т. 30 от ДР на ЗДвП - събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети, в което участник е касаторът М. А., тъй като то е причинено от неговото противоправно поведение като водач на ППС.

Въз основа на установените по делото факти, съдът правилно е приложил закона. Разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДвП предвижда, че при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента. Съответно разпоредбата на чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП гласи, че който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1 – в случая неспазване на правилата за предимство, причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление. С поведението си М. А. е нарушил горецитираната разпоредба, за което законосъобразно е санкциониран с налагането на глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 1, т. 5, пр. 4 от ЗДвП.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 – 2 НПК вр. чл. 63в ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника по жалбата за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН определя в размер на 80 лева за касационната инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН,  
Административен съд – София-град, XXIV касационен състав

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 124 от 10.01.2025г. постановено по НАХД № 16595/2022г. по описа на СРС, НО, 107 състав.

ОСЪЖДА М. А. да заплати на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН, сумата от 80 лв. деловодни разноски.

Решението не подлежи на обжалване.

председател

членове